

»Obećala je majci, da će kuću držati skupa doklegod može.« *God* je u vezi s *dokle* uvijek naglašeno i piše se samo *do* *kle* *god*.

Ipak ima i jedan pravilan oblik: »Tad ona mora hitro, što je *god* noge nose, otrčati iz kuće.«

4. *Kadkada* pišemo *katkada* zbog jednadžbenja suglasnika po zvučnosti.

5. »Davno bijaše to; ona i njezina braća i sestre su svi odrasli.«

Trebalo bi: *ona i njezina braća i sestre, svi su odrasli*. Enklitika se stavlja na drugo mjesto: *svi su odrasli*.

6. Prevodilac ne voli zarez. Ima mnoštvo složenih rečenica bez zareza, a ja ću navesti samo tri:

»Ona se sjeća kako je njezin otac nataknuo na glavu majčin šešir da bi se djeca smijala.«

»Pa ipak za sviju tih godina nije doznala ime onoga svećenika kojega požutjela fotografija visi na zidu iznad razbijenoga harmonijuma pokraj one slike u bojama na kojoj su prikazana navještenja blažene Margarete Marije Alacoque.«

»On je držaše za ruku i ona zna da joj on nešto kazuje.«

Zarez nije potreban u rečenici, kad se radi o istim subjektima pred sastavnim veznicima: »Kad je bila u zagušljivoj mračnoj sobi na drugoj strani trijema, i čula izvana tugaljivu talijansku ariju.«

U tako maloj pripovijeci zaista previše pogrešaka!

Stjepan Vlahović

UŠTIPCI

Na pročelju jedne velike naše tvornice već nekoliko godina udara u oči golem natpis: »Tvornica *tjestenina*.«

Tjestenina je zbirna imenica, koja sama označuje sve raznolike vrste te izradbe, a svaka vrsta, s obzirom na debljinu, duljinu, šupljikavost i kvalitetu materijala od koga se izrađuje, ima svoj posebni naziv (nažalost još uvijek, uglavnom, talijanski). Imenica *tjestenina* ne podnosi pluralni oblik, kao što ga ne podnose ni mnoge druge naše zbirne imenice, na pr. *trava*, *žito*, *povrće*.

Kazat ćemo: *kosim travu* (iako *kosimo* na livadi i djetelinu i ljulj i piriku i sl.), *sijemo žito*, bez obzira, je li to pšenica, zob, ječam, raž; u vrtu *uzgajamo povrće*, a tu je i kupus i blitva i špinat i salata. Doduše neke zbirne imenice imaju i množinu, na pr. *ljekovite trave*, ali do toga se stupnja imenica *tjestenina* još nije dovinula.

I zato bi trebalo da tvornica, o kojoj je riječ, što prije izmijeni nepravilni natpis u pravilni: *Tvornica tjestene*.

*

Na ulazu u gradski park postavljena je upadljiva ploča s ovim tekstom:

Sve nasade povjerava se građanstvu na čuvanje — »Slavinj«.

Kad se znade, tko to povjerava (potpisano je moralno lice, društvo za poljepšavanje grada »Slavinj«), ono »se« je pogrešno i suvišno. A moglo bi se reći i ovako: Svi se nasadi povjeravaju građanstvu na čuvanje. — Slavinj.

Društvo bi moralo paziti i na pravilnost i ljepotu hrvatskoga jezika barem toliko, koliko pazi na ljepotu gradskih nasada.

Jakov Tomasović